

ջորդէ Հայ յայտնի գրողներու պատկերաշարքը, որոնց իւրաքանչլւրին գրական արդիւնքն պատառիկ մը կը բարացուցէ անձնիւր գրողը իր սեռին մէջ։ Գրական մշակներու այդ ալպոմը կը լրանայ Ս. Քիւրքնեանի (Հայուհին իր օճախին մէջ), Փ. Թէրէմէզեանի (Կոմիտաս վրդ.) և Մ. Սարեանի (Երեկոյ Արդուինի մէջ), գեղեցիկ պատկերներով, որոնք գրասանգոււած գարպասի մը երեւոյթով սարեզիրքի էջերէն ներս կ'առաջնորդեն ընթերցողը։

Ամբողջ հատորը երեք գլխաւոր մասերու կարելի է բաժնել 1. Սերմեր օտար հողի վրայ. 2. Հայ հետքեր Ռումէն երկրին մէջ, և 3. Ռումանահայ քրոնիկոն և առաջին մասին մէջ կը բովանդակուի Ռումանահայ գաղութին քանի մը կարկառուն դէմքերուն կեանքն ու գործունէութիւնը, որոնք իրենց պատկանած ցեղին բարուանիշերով հարուստ՝ փառքն ու պարծանքը եղած են նաև իրենց բնակած երկրին։ Գր. Պլյազիուն մին է ռումանահայ պարծանքներէն, որուն Մինաս Թոխաթեցիի գրած ողին յառաջաբանը, որ նոյն ատեն ամփոփումն է ամբողջ գրութեան, շահեկան յօդուածներէն մին է տարեզիրքին։ Ուշագրաւ է նաև նոյն խորագրին տակ Յ. Շ. Սիրունիի Մ. Լիմինէսքուի քերթուածներուն խիստ յաջող թարգմանութիւնը, գրեթէ միակ մթերքը տարեզիրքի գրական բաժինն, որոնց մէկ մասը հրատարակուած է արդէն անցեալ տարուան Անահիտին մէջ։ Կ'արժէ յիշել նաև Հայազգի Գր. Թրոնքու Եաշը (ծն. 1873), և Խօն Փէթքէսքուն (1851-1932), մին պետական մարդ եւ հեղինակ, եւ միւսը հոչակաւոր գերասան, որոնք զիրենք երկնող ցեղին հանճարն ևն ցուցազրեր օտար հողի վրայ։

Երկրորդ մասին մէջ վեր հանուած են Հայ ստեղծագործ միւտքին նմոյչները Ռումէն ճարտարապետութեան ու մշակութին մէջ, որ ամենէն արձէքաւոր ու հետաքրքրական բաժինն է տարեզիրքին։ Նշանակալից են Ն. Եօնկացի, «Հայեր ռումէն պատմութեան մէջ», Պօկտան Հաժառէուի «Արճէշի վանքը», եւ մանաւանդ Կէօրկէ Պալէի «Հայ և Վրացական ազգեցութիւններ Ռումէն ճարտարապետութեան վրայ», պատմական ու բանասիրական երեք յօդուածները, ուր Ռումէն այս պարկեցտ

գիտնականները մանրաբասնօրէն թուարկած են հայ արուեստի այդ մարզին մէջ յայտնագործած գեղեցկութիւնները Ռումէն ասպինջական հողին վրայ։

Հանդէսին երրորդ մասը կը կազմեն Ռումանահայ Քրոնիկոն (967-1600) խորագրին ներքեւ պատմական անձերու եւ դէպքերու յիշատակարանածեւ պատմական նշանակութեան ու աշխատուած ու շահեկան մասերէն մին է գործին։

Վերոյիշեալ երեք գլուխները կ'ամբողջանան, անչափէս հրմնուցաւ Ռումանահայ թէմբը, «Թէմն եւ իր Համայնքները», եւ ուրիշ այլողան գրութիւններով, որոնք իրենց կարգին տարեզիրքի մը կազմիչ մասերն ըլլալով զայն իր գերին սահմանուած գործ մը կը գարձնին։

Պատկերազորդ, մաքուր, և խնամեալ ապագրութեամբ հատոր մըն է Արագ Տարեզիրքը, որուն գլխաւոր արժանիքը ինչպէս ըսինք, առաւելապէս իր Ռումանահայ պատմութեան յուշազիրք մ'ըլլալուն մէջն է։

Ե. ԱԲԴ. Տէ՛ՐԵՍէՐԵԱՆ

ԽՈՐՃՈՒԹՅՈՒՆ ԵՒ ԽՈՇՈՎ

Որիան ալ մեծ յինի աւանդուրիանց, հաստատուրիանց, եւ ևնեսական պայմաններու ազդեցուրիմը, որոշարիերու համար ազգի մը կամինի ընթացքը եւ յաջողուրինը կամ ձափուրինը, ժողովուրիին թնաժին յատկուրինները պիտի զգացնեն իրենն զիրենն, եւ, ի վերջոյ, պիտի կատարեն զերակշիռ աղջոցուրին մը միւս բոլոր աղդակներուն վրայ։

*

Պարտինի ունենալ առողջ յարգամի մը մեր պատմիներուն հանդիպաւ Արվ զիտիկ զուցէ անոնի հնագունակ իրենն զիրենն հաւասար կացուցանն այսօրուան մարդոց։ Երբու անոնի հասնին խոասուն կամ յիսուն տարիին առանց զերազանց հանդիպանայու այն ատեն միայն պիտի յունինի այլեւս վախճանու աննոնցի։

*

Արբացնել խիղճը, լուսաւորելով զայն Աստուծոյ զգացումովը, Այս և կենդանի խարու գեղական նպատակը, ու առու կրնայ հասնի կենդանի ծնած կենդանի խօսքը միայն։